

49. СКУПШТИНА УДРУЖЕЊА

На дан 22. априла одржана је у просторијама ЛОЛА-КОРПОРАЦИЈЕ 49. редовна Скупштине Удружења научних и стручних преводаца Србије. За Скупштину је био предложен следећи

ДНЕВНИ РЕД:

Отварање Скупштине и избор радних тела
Извештај о раду Удружења за 2008. годину
Финансијски извештај за 2008. годину
Извештај Надзорног одбора
Дискусија о извештајима
Текућа питања

Скупштину је отворио председник Удружења Јован Зарковић, поздравио присутне и предложио да се изаберу радна тела Скупштине и то: Радно председништво Скупштине (у саставу Зоран Јовановић, као председавајући, Бојана Зајић и Јован Зарковић, као чланови), за записничара Драгану Вукићевић, референта за опште и правне послове Удружења, а за овераче записника Предрага Чамбера и Милоша Ђурића. Скупштина је ове предлоге прихватила тако да је радно председништво заузело своје место. Након тога чланство је минутом ћутања одало пошту колегиницама и колегама преминулим у прошлој години.

Председавајући Зоран Јовановић захвалио је у име изабраних на поверењу, а потом предложио дневни ред, уз молбу да се конструктивна дискусија по извештајима обједини након њиховог читања и усвајања, што је Скупштина прихватила. Сва три извештаја на својој седници усвојило је Председништво Удружења уочи саме скупштине.

Извештај о раду Удружења за 2008. годину поднео је председник Јован Зарковић. Тај извештај гласи:

Активност Удружења научних и стручних преводаца Србије остваривала се у току овог извештајног периода у складу са основним циљевима и задацима Удружења. У том смислу Удружење се ангажовало на остваривању своје сталешке и привредне делатности, па се може са сигурношћу констатовати да је за садашње прилике и околности остварило задовољавајуће резултате. И даље смо у ишчекивању доношења Закона о удружењима грађана које се, ето, одлаже већ дуже време, а које ће захтевати максимално ангажовање свих структура Удружења у смислу прилагођавања нормативних аката Удружења датом закону.

Председништво је као извршни орган Скупштине одржало у извештајном периоду 11

седница, на којима је донело више одлука и закључака од значаја за рад Удружења. Пошто Председништво управља пословањем и усмерава целокупан рад Удружења, то се кроз његов рад најбоље осликава делатност Удружења уопште. Тај рад се нарочито огледао на доношењу одлука и предлога савета, комисија и секретара Удружења, а односио се на признавање статуса самосталних радника из области културе из преводаштва, пријем у чланство Удружења, на рад Школског центра, Издавачке и новинско-издавачке делатности, на прихватање, односно одбијање разних захтева и понуда и цене преводачких услуга Удружења. Можемо констатовати да се Председништво активно укључивало у решавање свих оних питања од највећег значаја за рад и опстанак Удружења.

Комисија за статусна питања радила је у претходном периоду као орган Скупштине Удружења у неизмењеном саставу. Ова Комисија ради према правилнику који је донела Скупштина Удружења на основу Закона о самосталном обављању уметничке и друге културне делатности, као и овлашћења које је Удружење добило од Владе Републике Србије. Комисија је у периоду од прошле Скупштине одржала три седнице. Седнице се сазивају по потреби, према поднетим захтевима за продужење и стицање статуса. За стицање статуса самосталног радника у области културе из преводаштва пријавило се десет колега преводаца, од којих петоро за енглески језик, двоје за руски језик, један за италијанско-енглески и двоје за енглеско-француски језички пар. За продужење стеченог статуса уз подношење доказа о наставку бављења превођењем пријавило се дванаесторо преводаца, од којих шесторо за енглески језик, двоје за шпански и по један за румунски, италијански, енглеско-немачки и холандско-немачки језички пар. Захтеве за престанак статуса поднело је осморо преводаца, од којих петоро за енглески и по један за румунски, словачки и италијански језик.

Комисија је разматрала све поднете захтеве, али је због непотпуних пријава и докумената била приморана да у шест случајева одложи решавање захтева и позове колеге да допуне своју документацију. У једном случају Комисија је затражила правну помоћ. И овог пута се мора нагласити да многи самостални преводиоци заборављају да уредно продуже стечени статус, јер своју преводачку активност не обављају преко Удружења. Када дође време да иду у пензију, потребно је да добију решење и уверење Удружења о престанку статуса, тако да онда морају доказивати преводачки рад за велики период, што представља њима и Комисији додатни посао.

Комисија за пријем у чланство се стриктно држала постојећег Правилника Удружења. У периоду од прошле Скупштине Комисија је своје седнице сазивала по потреби, у зависности од поднетих захтева за учлањење. Одбијени су сви они који нису испуњавали захтеване услове, а мањем броју је затражена допуна документације. Заступљени су скоро сви светски језици, у највећем броју енглески, затим немачки, француски, руски, шпански и италијански. Групу осталих светских језика чине: индонежански, мађарски, грчки, холандски, турски, румунски, пољски, албански и други. Кандидати са знањем двају или више страних језика разврстани су по првом, односно главном језику. Дипломирани полазници Школског центра Удружења чине добар део новопримљених чланова, а углед

Удружења у друштву, као и међу корисницима преводилачких услуга, подстиче младе за ступање у његове редове.

Часопис ПРЕВОДИЛАЦ излази шестомесечно, односно у облику два двоброја од по осам штампарских табака. Разлози за то су делом финансијске, а делом стручне природе. Ту се мисли пре свега на недостатак довољног броја стручних прилога. У овом извештајном периоду изашла су оба планирана двобоја, дакле укупно 16 штампарских табака. Проблем придобијања младих, стручних сарадника и даље постоји јер Удружење није у могућности да их стимулише плаћањем хонорара, мада би наручивање и плаћање прилога одређене тематике било корисно за квалитет часописа. У том контексту се поставља и питање смене генерација, које озбиљно куца на врата Удружења. Од објављених чланака у ова два двоброја овде бисмо посебно издвојили следеће: »Србија и Евросонг 2008.«, »Историја преводне књижевности и историјска поетика превођења«, »Два века Београдског универзитета« и »Паремије и фразеолошки изрази као преводилачки проблем«.

У оквиру Новинско-издавачког центра ускоро ће се појавити још један квалитетан уџбеник теорије превођења нашег еминентног аутора Миодрага Сибиновића под насловом Нови живот оригинала. Овај се пројекат заједно реализује са издавачким кућама »Просвета« и »Алтера«, а све редакцијске послове обавило је наше Удружење. Тако ће наше чланство и целокупна преводилачка професија, поред недавно објављене књиге о усменом првођењу проф. Данице Селешковић, добити још један квалитетан традуктолошки приручник, чиме наше Удружење даје значајан допринос образовању преводилаца.

Центар за усавршавање научних и стручних преводилаца је у школску 2008/2009. годину уписао 194 слушаоца, и то: 124 за енглески језик, 14 за француски језик, 22 за немачки језик, 27 за италијански језик и седам полазника за руски језик. Према укупном броју уписаних постоји сталност у интересовању за Школу. Настава се одвија редовно, као и завршни испити по предметима.

Када се говори о раду Школског центра, ретко се говори о специфичностима програма ове наставе, њиховом садржају, циљу наставе, начину одржавања, приручницима који њој служе. Ова настава је, по основној, врло јасној концепцији, јединствена: за специфичне потребе образовања преводилаца течај је замишљен као увод у фундаментална знања дате области или врло изразите праксе. Ово је, у мери коју дужина течаја допушта, кохерентан приступ материји и за већину предмета који се овде негују, то се и постиже. По овим особинама рад Школског центра се разликује од свих других установа за учење језика у Србији (као и од наставе на нефилолошким факултетима). По заинтересованости слушаца видимо да се такав карактер Центра поштује.

Преводилачки центар чини основу егзистенције Удружења преводилаца и самофинансирања његове целокупне делатности. Услуге Удружења у 2008. години користило је 1788 наручилаца. Преведено је, лекторисано и оверено 52.755,5 страна писаног текста и остварено је 1.177,5 часова усменог превођења. Издато је 4.749 рачуна, а ангажовано је 194 преводиоца. На основу наведених показатеља може се закључити да је преводилачка делатност дала за дате околности добре резултате и да је приметно извесно побољшање

у односу на претходне године, повећан је и број полазника нашег семинара и тиме испуњен закључак Скупштине Удружења.

Преводилачки центар се посебно ангажовао на давању понуда сходно Закону о јавним набавкама и закључивању уговора за обављање преводилачких услуга, на које је у добром делу добијен позитиван одговор. Овде ипак треба напоменути да се у међувремену отвара велики број приватних преводилачких агенција, које раде на сличном принципу као и Удружење. Све ове агенције не би могле да се баве овим пословима да им у тим пословима не помажу чланови Удружења, што је супротно статуту. Овде се не ради о преводиоцима – члановима Удружења, који закључују уговоре са наручиоцем посла, већ са оним преводиоцима који раде преко и за рачун приватних агенција, нелојалних конкурената Удружења. Овакав, немали број чланова Удружења директно ради против своје сталешке организације, чији су чланови и чијом заслугом остварују неке од погодности, као, на пример, потврде ради добијања визе, како би радили за рачун неких од агенција у иностранству, што је типичан пример злоупотребе чланства у Удружењу. Не треба заборавити и велико онгажовање на организовању и техничкој подршци симултаног превођења. Наиме, наши преводиоци су на овом виду усменог превођења користили су најсавременију опрему Удружења.

Стручна служба Удружења је опслужила све напред наведене делатности Удружења и проширивала их. Ти послови су везани највећим делом за рад Преводилачког и Школског центра. Стручна служба тренутно има петоро запослених, и то: секретара, шефа рачуноводства, два референта преводилачког центра и једног референта општих и правних послова. Помоћу компјутерског програма сваки члан Удружења који је преводио преко Преводилачког центра може добити податке о уплатама истог момента када то затражи, лично или преко мејла.

Међународна сарадња је такоређи престала из разлога што је престао да постоји и Савез научних и стручних преводилаца Југославије, који су сачињавали наше удружење и сродна удружења из других република бивше СФРЈ, а потом наше и Удружење научних и стручних преводилаца Црне Горе, које више не постоји јер га је укинула Влада Црне Горе. Наше удружење је покушало да настави са међународном сарадњом, али да би се Удружење учланило, потребно је да доставимо статут Удружења преведен на енглески језик, али то нисмо урадили јер је наш статут из 1986. године у којем самоуправљање и Социјалистички савез представљају окосницу његовог доношења, а не би одговарао данашњим приликама, па остаје да то урадимо одмах по доношењу новог Закона о удружењима грађана, чиме ћемо актуелизовати међународну сарадњу, односно контакте са светским преводилачким организацијама и сродним иностраним удружењима.

Сумирајући резултате рада Удружења у извештајном периоду, можемо са сигурношћу рећи да су његови органи својим радом обезбедили не само извршење планова и програма које је усвојила Скупштина Удружења, већ и више од тога. Што се тиче даље перспективе рада Удружења и његових делатности, приоритетан значај имају измене и допуне Статута и других нормативних аката Удружења на основама Закона о удружењима

грађана, чије се усвајање очекује ускоро и који ће, надамо се, ојачати положај сталешких организација.

У сваком случају, предстојеће промене у друштву не смеју нас затећи неспремним. Нова привредна коцепција и даља трансформација нашег друштва захтеваће и активан однос чланства, органа Удружења и његове стручне службе, како би се неопходне промене обавиле успешно и на време, што треба да осигура успешан наставак свеукупне делатности Удружења. Зато од Скупштине очекујемо конструктивне предлоге и закључке, а Председништво преузима на себе обавезу да истрајно ради на њиховом спровођењу.

Председавајући затим даје реч шефу рачуноводства Мирјани Добријевић, која је поднела Финансијски извештај о раду Удружења за 2008. годину. У овом извештају се каже да је Удружење у прошлој години имало укупан приход од 45.072.379,49 динара, а расход од 48.378.079,45 динара и тиме остварило губитак од 3.305.699,96 динара. Губитак је настао због високих, ненаплаћених потраживања.

Потом је извештај Надзорног одбора поднела Биљана Пушоња. У извештају се истиче да је Удружење своје пословање обављало у складу са позитивним законским прописима и да провером нису утврђене никакве неправилности.

Пошто су поднесени сви извештаји, председавајући отвара дискусију о сва три извештаја и моли присутне да се сваки дискусант пре своје дискусије представи ради записника. У дискусији је учествовало десетак говорника. Први је говорио **Милош Ђурић, члан Председништва УНСПС**. Он се осврнуо на рад часописа »Преводилац« и указао на његову јединственост на просторима бивше СФРЈ и на чињеницу да је једини стручни часопис који је посвећен »оном сегменту науке који се назива НАУКА О ПРЕВОЂЕЊУ или прецизније ТРАДУКТОЛОГИЈА«. Похвалио је његов садржај и квалитет објављених чланака и глосара који су »раме уз раме« са највиђенијим светским преводилачким часописима и указао на велики допринос његовог главног и одговорног уредника Зорана Јовановића развоју часописа. Додао је још да перманентно покушава, а и успева, да приближи часопис »Преводилац« нефилолошким стручњацима »који су прихватили наше чланке и користе их као полазну базу у својим интердисциплинарним истраживањима«.

Драгић Вукићевић, секретар УНСПС, осврнуо се на самом почетку на податак да су протекле године преко Удружења радила 194 преводиоца и изразио жаљење што бар сви они нису присутни на Скупштини и буду заинтересованији за рад самог Удружења, чиме би својим предлозима евентуално унапредили његов рад, или што се бар нису најавили свој недолазак из оправданих разлога, као што је то учинио мањи број њих. Потом је изнео проблеме са којим се Удружење сусреће приликом отварања понуда по Закону о јавним набавкама и са жаљењем констатовао да у више министарстава и у Управи царина велики број нашег чланства користи потврде Удружења ради превођења преко неких других агенција. Није проблем само у томе што Удружење заслугом неких својих чланова губи посао већ у томе што се људи служе Удружењем на различите начине, а нису нашли за сходно ни да дођу на нашу скупштину!

Што се тиче проблематике судских тумача, Вукићевић каже да Министарство правде не налази за сходно да нам одговори на наше дописе које им шаљемо после сваке наше скупштине, где наводимо шта би требало урадити по том питању, шта треба да знају и како треба да се понашају! Сада у мају месецу очекује се да ће објавити свој нови оглас. Присутна је и пракса да извесни судски тумачи региструју одређени број наших чланова који раде за њих, и то за све језике, а не само за онај за који је он постављен, што је наравно НЕЗАКОНИТО. Печати покојних судских тумача и даље »раде« чак и по републикама бивше СФРЈ! О томе смо писали Министарству правде, али они не реагују. Због тога наши судски тумачи који овде живе не добијају посао. Он даље каже да смо Законом о обављању уметничке и друге делатности јавно овлашћени од Владе Републике Србије да издајемо УВЕРЕЊА о томе ко се може бавити превођењем, али са друге стране ти исти органи Републике Србије не поштују тај Закон него једноставно за судске тумаче произвољно постављају оне преводиоце који чак немају ни одговарајућу квалификацију, понеки чак ни средњу стручну спрему, што се може проверити у Агенцији за привредне регистре. Све је то понижавајуће за ову професију и захтева предузимање одређених корака Удружења ради давања доприноса сређивању оваквог хаотичног стања!

Он сматра да треба нешто предузети како би се оживео рад Удружења, за шта ћемо сигурно имати прилику при доношењу НОВОГ СТАТУТА Удружења и осталих пратећих аката пошто је ускоро предвиђено доношење новог ЗАКОНА о удружењима грађана. Тим законом и статутом донеће се овлашћења којим ћемо ми као Удружење издавати, али и одузимати ЛИЦЕНЦЕ ко се све може бавити превођењем, што је у свету већ присутна пракса. Ова чињеница указује на то да ће преводиоци ипак морати да долазе у Удружење, али оно мора од њих тражити да нас више не понижавају својим радом за разне самозване агенције. Предстоји нам и надаље борба за очување КВАЛИТЕТА превода као трајни задатак, а тај квалитет нас је недавно препоручио Удружењу преводилаца из Москве, које нас је предложило за добијање послова од НИС-а! Тако више од два месеца 25 преводилаца Удружења свакодневно ради све врсте превода, а неколицина од њих већ је засновала и радни однос. Ово за Удружење представља велику референцу, поготову чињеница о запошљавању наших младих преводилаца.

На препоруку наших великих фирми, као што је »Енергопројект«, добијамо и даље послове на тендерима наших термоелектрана, тако да је поред руског оживело и превођење са енглеског језика. Али, ту је присутна нелојална конкуренција, која на разне начине покушава да добије посао, чак и преко градова као што су Осијек, Загреб, Скопље. Ради се о господину Радићу, а наши чланови и даље раде за њих! То указује да је и надаље неопходна оштра борба против тога. Удружење ће ове године још једном сазвати Скупштину ради усвајања СТАТУТА и осталих аката поводом доношења Закона о удружењима грађана и веома је битно да чланови Удружења активно узму учешће у припреми и доношењу КВАЛИТЕТНОГ СТАТУТА, и то својим конструктивним предлозима и сугестијама.

Миодраг Вукчевић, члан Председништва УНСПС, преводилац и судски тумач за немачки језик, говорио је о судским тумачима. Он сматра да је веома тешко самостално

и појединачно борити се против свега што се дешава у овој области, тако да би било врло корисно када би ово удружење или када би сви тумачи и преводиоци ПРЕКО УДРУЖЕЊА УЧИНИЛИ НЕШТО на овом плану. Истиче да сам пут до стицања звања није јасно дефинисан као ни сам Закон. Уколико досадашња пракса комуницирања Удружења са надлежним установама нема одговарајући ефекат ако нема повратне информације, онда треба тражити НЕКИ ДРУГИ ПУТ или институције. Можда би као Удружење могли да се евентуално УКЉУЧИМО у саму израду закона и правилника. У вези са промоцијом Удружења он каже да је преузео обавезу да образложи приступ конференцијском преводу помоћу одговарајућег учбеника који би био потом подељен на Филолошком факултету после акредитације и отпочињања уписа и разврставања студената по одређеним нивоима. Тим студентима, а нарочито онима који се одреде за један преводилачки смер, предлаже да буде УРУЧЕН један такав УЏБЕНИК за допунске студије. То би истовремено био начин ПРОМОЦИЈЕ и представљања Удружења.

Зоран Јовановић, главни и одговорни уредник часописа Преводилац, осврнуо се на судско преводу и тумачење и истакао да код нас не постоји појам »судско преводу«. Постоји само судско тумачење, али у погрешном значењу. Тумачење је у свим језицима синоним за усмено преводу, а код нас се у највећем броју случајева ради о људима који су заклетни судски тумачи који носе ту титулу, а имају овлашћење да преводу писмено и да оверавају таква писмена. Дакле, сам назив ове веома значајне професије која је веома стара и врло важна за функционисање правосудја као права свих грађана другог језика нема никаквог правног утемељења, иако у културним земљама постоје паралелно судски преводиоци и тумачи који своју егзистенцију заснивају на основним правима људи и грађана. Озбиљност те проблематике потенцирана је великим бројем тих судских тумача, како се они још увек зову у нашем чланству, а делимично и ван нашег чланства. Због важности посла који обављају, а већина њих, на жалост, није ни свесна свог значаја, ваља подсетити на правничку изреку да тамо где се појављују судски тумачи – они су ти који кроје пресуду! Познато је мишљење да највећу одговорност за судбину света носе политичари, па онда тумачи! Он предлаже да се ми организујемо као некада када су биле активне СЕКЦИЈЕ, на којима смо разматрали стручна, сталешка и организациона питања Удружења, и када смо колико-толико утицали на збивања око нас. Тако бисмо могли оживети и нешто што је посебно значајно за све нас, а посебно за млађе колегинице и колеге, то је ПЕРМАНЕНТНО УСАВРШАВАЊЕ што смо својевремено спроводили путем разних стручних семинара и саветовања. Уколико буде интересовања чланства за овакав предлог, Удружење је увек спремно да један такав скуп уз учешће компетентних референата организује у свако доба.

Весна Маринковић, преводилац и судски тумач за француски језик, запослена у Клиничком Центру Србије, истакла је да ПЕРМАНЕНТНО УСАВРШАВАЊЕ траје до краја живота и казала да могућности за усавршавање преводилаца скоро да нема или да су слабо уопште доступне за преводиоце. Питање самих стипендија регулишу амбасаде и намењене су углавном другим, а не преводилачким струкама и да програма за усавршавање

самих преводаца нема. Што се тиче судских тумача, она сматра да је апсурдан годишњи конкурс Министарства правде на који се људи јаве, уз испуњење свих тражених услова, да би на крају били учтиво одбијени. И сама је то покушала редовним путем више пута, а онда је била приморана да пронађе везу у Министарству правде преко које је једино могуће постати судски тумач. Како на семинару Удружења предаје »Судско тумачење«, она каже да је на питање полазника како се постаје судски тумач одговарала – па преко везе! Не може им дати неки другачији одговор пошто се законска процедура не поштује. Сматра да је судско тумачење као област превођења врло тешко и одговорно и да је веома мали број шаблонизованих образаца. Од оног тренутка када на свој превод треба да ставите свој печат и своје име и када то постаје званични докуменат, онда је то врло обавезујуће. Незадовољна је односом амбасада према овој материји. Оне се свакодневно огрешују о саму процедуру и правила судског тумачења, односно не поштују их и свакодневно мењају, чиме, вероватно, желе да нас обесхрабре.

Драгић Вукићевић се надовезао на претходну дискусију и констатовао да по свој прилици ми самостално не одлучујемо у својој земљи него одлучујемо у зависности од амбасада. То је понижавајуће и видећемо докле ће то да траје. Што се стипендија тиче, каже да је Влада Француске пре две године дала средства и тражила кућу која ће да одржи семинар за преводиоце за усмено и писмено превођење. Бивши заменик министра Србијанка Турлајић била је политички подобна што се тиче амбасада, добила је та средства и две године су на Факултету политичких наука држали тај семинар све до исцрпљења добијених средстава. Замислите да су то дали нама – ми бисмо са тим програмом ишли даље са нашим средствима по таквом програму. Он сматра да постављање судских тумача не зависи од закона, од знања, већ од страначке припадности, што је неприхватљиво. Моли скупштину да у ЗАКЉУЧКЕ уђе то да се **НАПИШЕ ПИСМО МИНИСТРУ ФИНАНСИЈА** да не могу само одређени судски тумачи да плаћају порез и све дажбине које неко тражи, а да са друге стране стотине њих нису ни регистровани код пореских органа него раде овако за све језике. У том писму бисмо поново тражили **ПРИЈЕМ** код министра правде. Предложио бих још да направимо један **ЗАХТЕВ** Министарству правде и Министарству финансија да се сваки судски тумач обавезно региструје код пореског органа и да се изврши **ПРЕРЕГИСТРАЦИЈА** чланства јер је велики број тумача отишао у друге земље, користи печат, а наши тумачи остају без посла.

О добрим и лошим искуствима и разним проблемима судског превођења говорили су још **Жужана Сич**, преводац за мађарски језик, **Иванка Антић**, судски тумач за пољски језик, **Верица Ристић**, преводац за енглески језик и **Илија Бетински**, преводац за македонски језик.

Петар Петровић, преводац за енглески језик, подсећа да у време опште изопштености земље треба да знамо да је Удружење својевремено претстављало нешто у Европи, посебно на Балкану. Осврће се на дискусију претходника и каже да смо акценат прекомерно ставили на једну од практичних страна превођења – судско тумачење, а да он лично није никада пожелео да конкурише да се не би излагао свему оном о чему су

претходни дискусанти говорили. Предлаже чак и да се оснује удружење судских тумача пошто имају толико нерешених питања. Потом указује на појам ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ и права на интелектуалну својину, која се подразумева али се не истиче и пита се шта ова својина на нивоу Удружења уопште значи? Ово питање мора да буде окосница нашег посла и да фигурира у неком облику, хтели ми то или не. Што се тиче отписивања потраживања, он каже да не би желео да се та пракса из ранијег периода настави пошто се на тај начин нечији рад једноставно отуђује.

Из дискусије присутних и изнетих извештаја о раду проистичу следећи закључци:

1. Преводачки центар, Школски центар као и издавачка делатност у наредном периоду треба да успешно наставе са својим радом и даље продубљују своје активности започете у претходном периоду.
2. Удружење треба да у скорије време организује научни скуп о сталешким питањима преводаштва као што су статус, судско тумачење, образовање, лиценцирање, квалитет превода, цене услуга итд.
3. Одмах по усвајању Закона о Удружењима грађана приступити изради новог статута Удружења и осталих пратећих аката (Пословник о раду органа, Кодекс части професије, Правилник о лиценцирању преводаца итд.), као и прилагођавању делатности Удружења новим законским решењима, а потом сазвати наредну скупштину ради усвајања свих тих докумената.
4. Обавезују се сви органи Удружења да се боре против нелојалне конкуренције и некомпетентних приватних агенција које незаконито користе услуге појединих чланова Удружења.
5. По усвајању новог статута одмах покренути поступак за поновно учлањење у ФИТ, при чему треба захтевати признавање континуитета чланства.
6. За реализацију ових закључака задужују се, као и до сада, Председништво и секретар Удружења и они представљају смернице за будући рад Удружења.

Након дискусије, председавајући је закључио рад скупштине, захвалио присутнима на присуству и активном учешћу у раду Скупштине и позвао на мали коктел, који је уприличен испред сале.

П. Чамбер